

AVIV BENN

IN THE LAND
OF NO
EMOTIONS

RAWART
GALLERY
PRESS

< Aviv Benn >

In the Land of No Emotions

RawArt Gallery, Tel Aviv [20.7-26.8.2017]

Catalog

Design and Production: Avigail Reiner, the-studio

Text: Tina Sauerländer

Proofreading: Safra Nimrod

Artwork Photography: Jesse Meredith

Printing and Plates: A.R. Printing

RawArt Gallery Team

Shimon Ben Shabat, Leah Abir,

Or Gallant, Maya Bamberger

Thanks: Mom, Dad and Jasmin

All measurements in centimeters

< אביב בן >

In the Land of No Emotions

גלריה רוארט, תל אביב [20.7-26.8.2017]

קטלוג

עיצוב והפקה: אביגיל ריינר, the-studio

טקסט: טינה סאורלנדר

הגהה: צפורה נמרוד

צילום עבודות: ג'סי מרדיט'

לוחות והדפסה: ע.ר. הדפסות

צוות גלריה רוארט

שמעון בן־שבת, לאה אביר,

אור גלנט, מאיה במברגר

תודות: אבא, אמא ויסמין

כל המידות בסנטימטרים

**YOU CAN DIE OF A BROKEN HEART (OBVIOUSLY)
2016**

Oil and acrylic on canvas
שמן ואקריליק על בד
180x140

<3>

RAWART
GALLERY
PRESS

הוצאת גלריה רוארט

שביל המרץ 3, תל אביב

RawArt Gallery Press

3 Shvil Ha'Meretz, Tel Aviv

www.rawart-gallery.com

© RawArt Gallery and Aviv Benn, 2017

THIS CAN GO EITHER WAY (1)
2016

Oil on canvas
שמן על בד
100x100

<4>

THIS CAN GO EITHER WAY (2)
2016

Oil on canvas
שמן על בד
100x100

<5>

NOT AN ALBUM COVER
2017

Mixed media on canvas
טכניקה מעורבת על בד
60x45

<6>

**YOU LIKE IT WHEN I PUNCH YOU
IN THE FACE**
2016

Oil, acrylic and ink on canvas
שמן, אקריליק ודיו על בד
127x92

<7>

EVEN MORE YOLO
2017

Mixed media on canvas
טכניקה מעורבת על בד
60x45

IN THE LAND OF NO EMOTIONS

— Tina Sauerländer
Curator and writer, Berlin

Screaming faces with bewildered eyes stare at you. Their hands are raised into the void. The tortured creatures do not have feet to stand on a ground that is not even there anyway. Crowded together, they float in a red, narrow, menacing space. Aviv Benn's *Land of No Emotions* appears full of fear and anxiety.

In her paintings, Benn captures her feelings and reactions towards the life in our current era. "I create a generic sense of panic in my works. I feel the uncertainty, fear and horror we all experience. They fluctuate from the personal to the public and vice versa," says the artist.

The colors Benn uses are intuitively chosen and relate to the human body and its chromatic appearances. Red rules the Land of No Emotions. It evokes associations like blood or wounded bodies, radiating the body's vulnerability. The bright colors also convey a cartoon-like, humorous, exaggerated depiction of the body, as no one's outside or inside are this shiny red or pink. Using this unnatural color scheme creates a sense of distance between the viewer and the pain and hurt.

The pair of paintings titled *This Can Go Either Way* (both 2016) are the most colorful paintings of Benn's current works. Blue and turquoise appear on the surface and the color black penetrates through to the front. Broken hands with four fingers are stretched senselessly up in the air and hold the composition of the painting together. They frame the faces emerging from the red-black background in strong yellow, green and blue-turquoise. Trying to hide behind the hands, their torn, wide-open mouths scream, and their empty eyes appear horrified and numbed.

The fragmented limbs appearing in many of Benn's paintings symbolize the fragility of the human body. Hands, teeth, and tongues are the most expressive parts of the body for Benn. In her paintings, they act as individual entities – placeholders for the body in its entirety. Rather than serving as tools to experience the world and to communicate, they struggle to find a foothold and call for help. But their cries

remain unanswered. By repeating the same elements over and over, the creatures collectively form the *Land of No Emotions*, where fear and anxiety constantly loop and escape seems impossible.

These faces seem to exist in parallel, as they do not interact, symbolizing how humans can no longer relate to one another. For example, the paintings *You Can Die of a Broken Heart (obviously)* and *These Love Songs Don't Work* (2016) both depict fragmented body parts painted in monochromatic garish pink. The titles, as well as the subject matter of the paintings, directly address our failure in managing emotions and communicating with one another. The characters in the paintings touch each other in a somewhat sexual way. But as they cannot relate to anyone, they do not seem to feel any pleasure.

Benn's painting language is expressive and immediate. Opaque and translucent brushstrokes made of pigments and rabbit skin glue and textile monotype prints, as well as oil paint, together create a sense of depth in the flat painting ground. The outlined figures merge into the layers from the back – and foreground. These fluid characters shape the ambiguous space around them. Metaphorically speaking, they are responsible for the grim state of their own surroundings, yet seem unaware of it.

The majority of Benn's paintings are vertical, echoing the human body, both as it is represented in the works, as well as through the body of the viewer. However, the paintings *A Day in the Yellow Sea*, *4/4* and *Panoramic Emotions* (all 2017) were painted horizontally. This composition exudes a sense of instability. Mouths, eyes and armless hands float aimlessly around and blend into each other. The body parts become an abstracted form of landscape. They turn into a fleshy sea, where they lose their distinct description.

A monumental mouth with cracked teeth stands agape in *Even More YOLO* (2017). It encompasses huge hands that layer and fade out to the background. A set of white teeth and staring yellow eyes gleam through. The painting operates as a post-modern Memento Mori, as YOLO refers to the term You Only Live Once. It is a primal expression of a young generation that forces itself to enjoy life with no consequences, to take risks and to neglect rationality or social rules, out of fear one will not live life to the fullest.

Benn's figures appear comical as they attempt to escape their entrapment with excessive yet futile gesticulations. She paints a weighty topic in an apparently exaggerated and unserious way. With this juxtaposition, she creates a distance that enables viewers to reflect remotely on their own state of being. People may laugh because they see the irony, or because they recognize that they are facing their own

despair or angst. As the artist says, "Humor is a way to deal with fear. In my paintings, the hints of humor aid the viewer and myself to cope with the anxiety."

In her works from 2015 and 2016, Benn was occupied with the primordial fear of death, seen through her ironic, dreamlike and narrative sceneries – full of whimsical skulls, fidgety hands and throbbing hearts. Her recent paintings engage with tangible threats of today's everyday life and are filled with helplessness and angst. This is the *Land of No Emotions*, the make-believe space in which Aviv Benn's characters exist and where we *all* actually live.

—

Aviv Benn was born in Israel in 1988, and is currently attending the MFA program in Painting and Drawing at the School of the Art Institute of Chicago. Benn completed her BFA (cum laude) at the Bezalel Academy of Arts and Design in 2013. Benn participated in solo and group exhibition at Art Von Frei gallery, Schau Fenster gallery and L'Atelier-KSR in Berlin, and the Spinnerei in Leipzig. She received the Rabinovich Foundation Grant in 2015. This is her first solo exhibition at RawArt Gallery.

פרצופים זועקים, מבולבלי עיניים, בוהים בך. ידיהם מורמות אל הריק. היצורים המעונים חסרי רגליים שיאפשרו להם לעמוד על הקרקע שממילא לא נמצאת שם. מקובצים יחד, הפרצופים צפים בחלל אדום, צפוף ומאיים. ארץ ללא רגשות של אביב בן מלאה בחד וחרדה. בן מבטאת בעבודתיה את תחושותיה ותגובותיה לחיים בתקופתנו הנוכחית. "אני מנסה ליצור תחושת פאניקה כללית בעבודות שלי. אני חשה את הפחד והאימה שכולנו חווים, בין המימד האישי לציבורי ולהיפך", אומרת האמנית.

הצבעים שבהם משתמשת בן נבחרו אינטואיטיבית, ומתייחסים לגוף האנושי ולצבעי האופייניים. בארץ ללא רגשות שולט האדום, המעורר אסוציאציות של דם או גוף פצוע, ומקרין חרדה ואימה מפגיעותו של הגוף האנושי. הצבעים הבוהקים מזכירים גם דמויות בסרט מצויר: זהו תיאור הומוריסטי ומוגזם של הגוף, כי אין אדם שהפנים או החוץ שלו רודים או אדומים זוהרים כל-כך. השימוש בצבעים המלאכותיים יוצר ריחוק בין הצופה לכאב ולסבל המתוארים בעבודות.

צמד היצורים *This Can Go Either Way* (2016) הם הצבעוניים ביותר בגוף העבודות הנוכחי של בן. כחול וטורקיז מופיעים על פני השטח של היצור, והצבע השחור חודר דרכם לקדמת הבמה. ידיים שחורות בעלות ארבע אצבעות נמתחות אל האוויר ו"מחזיקות" את הקומפוזיציה. הן ממסגרות פרצופים בצבעי צהוב עז, ירוק וטורקיז, הבוקעים מהרקע השחור-אדום. הם מנסים להסתתר מאחורי ידיהם, פיותיהם הפעורים זועקים, ועיניהם הריקות נדמות מבעותות ואטומות. האיברים המקוטעים שמופיעים ברבים מציוריה של בן מסמלים את שבריריות הגוף האנושי. בעיני האמנית, ידיים ושיניים הם האיברים הכי אקספרסיביים בגוף. האיברים בציוריה מתנהגים כיישויות עצמאיות, מעין מסמני מקום לגוף כולו. אבל במקום שיחוו את העולם ויתקשרו איתו, הם נאבקים למצוא לעצמם מקום לדריסת רגל, זועקים לעזרה אבל קריאותיהם לא נענות. באמצעות חזרה על אותם אלמנטים שוב ושוב, היצורים המופיעים בעבודות מרכיבים יחד את ארץ ללא רגשות, שבה פחד וחרדה כלואים במעגל אכזרי אינסופי שממנו אי אפשר לברוח.

זה עם זה. הדמויות המצוירות נוגעות זו בזו באופן שיכול להתפרש גם כמיני, אך כיוון שאינן מסוגלות להביע הזדהות, נדמה שאינן יכולות לחוש הנאה או סיפוק.

שפת הציור של בן ישירה ואקספרסיבית. משיכות מכחול אטומות ושקופות של פיגמנטים בשילוב דבק מעור ארנבות והדפסי טקסטיל בטכניקת מונוטייפ, יחד עם צבעי שמן, מעניקות תחושת עומק לפני הציור השטוחים. הדמויות המוגדרות בקווי מתאר נבלעות לתוך השכבות הציוריות, ונעות בין הרקע לקדמת המשטח בציור. כך הדמויות הזורמות מרכיבות את החלל הלא מוגדר מסביב. מטפורית, הן אחראיות למצב העגום ששורר סביבן, אבל נראה שאינן מודעות לו.

רוב ציוריה של בן מאונכים ומהדהדים את הגוף האנושי, כפי שהוא מיוצג בעבודות, וגם את גופו של הצופה. לעומתם, הציורים *A Day in the Yellow Sea, 4/4* ו-*Panoramic Emotions* (2017) צוירו במאוזן, בקומפוזיציה המעוררת תחושה של חוסר יציבות. פיות, עיניים וידיים ללא זרועות צפים ללא כיוון ומתמזגים אלה באלה, ויוצרים יחדיו נוף מופשט. הם הופכים לים בשרני, שבו נוכחותם המובחנת מיטשטשת.

פה עצום פתוח לרווחה ובו שיניים שבורות נפער בציור *Even More YOLO* (2017). הפה מכיל ידיים ענקיות הנבלעות לתוך הרקע. שורת שיניים לבנות מקיפות אותו, ועיניים קורנות בוהות בצופה. הציור פועל כממנטו מורי פוסט-מודרני: הביטוי *YOLO* (You Only Live Once) משמעותו "חיים רק פעם אחת". זהו ביטוי מפתח של דור צעיר שמכריח את עצמו ליהנות מהחיים ללא מחיר וללא תוצאות למעשיו, לקחת סיכונים תוך התעלמות מהיגיון בריא או נורמות חברתיות, מתוך פחד לחיות את החיים מבלי למצותם עד תום.

הדמויות בציוריה של בן מצטיירות כקומיות, ומנסות לברוח מהחלל הציורי שבו הן כלואות במחוות ידיים מוגזמות וחסרות תועלת. היא מציינת נושא כבד משקל באופן שנדמה כמוגזם, ואפילו מבודח. נוצר פער מטאפורי בציורים בין הנושאים הקשים לעיכול לקו הקליל, ובכך מתאפשר לצופים להרהר בקיום שלהם. יש מי שיצחקו למראה הציורים כי יזהו את האירוניה שבהם, אחרים ימצאו ביטוי לייאוש האישי שלהם, ובלית ברירה ינסו להתמודד אתו. כדברי האמנית, "הומר הוא הדרך להתמודד עם פחד. הנגיעות ההומוריסטיות בציורים הן דרך עבור הצופה ועבורי להתמודד עם חרדה".

בעבודותיה מ-2015 ו-2016, בן עסקה בפחד הקמאי ממוות, דרך משקפיים אירוניים, בציורים בעלי אווירה חלומית המציגים סצינות ונרטיבים בהן מככבים גולגולות קפריזיות, ידיים תזזיתיות ולבבות רוטטים. ציוריה הנוכחיים של האמנית עוסקים באיומים הממשיים על הקיום היומיומי ומביעים חוסר תקווה וייאוש. זוהי ארץ ללא רגשות, המקום הדמיוני שבו מתקיימות הדמויות של אביב בן ושבו כולנו חיים.

אביב בן נולדה בישראל בשנת 1988. היא תלמידת התואר השני (MFA) במחלקה לציור ורישום ב-School of the Art Institute of Chicago. ב-2013 סיימה בהצטיינות את התואר הראשון במחלקה לאמנות בבצלאל. בן הציגה בתערוכות קבוצתיות ובתערוכות יחיד בגלריה Art Von Frei, גלריה Schau Fenster ו-גלריה L'Atelier-KSR בברלין, ובמתחם האמנות Spinnerei בלייפציג. בשנת 2015 זכתה במענק מטעם קרן רבינוביץ'. זוהי תערוכת היחיד הראשונה שלה בגלריה רוארט.

הפרצופים המבועתים מתקיימים במקביל בחלל הציורי, ואין ביניהם אינטראקציה, ממש כפי שבני האדם איבדו את היכולת להזדהות אלה עם אלה. הציורים *You Can Die of a Broken Heart* ו-*These Love Songs Don't Work* (2016) מתארים חלקי גוף מקוטעים, המצוירים בוורוד מונוכרומטי צעקני. הכותרות והמושא בציורים עוסקים בכשלוננו להביע רגשות או לתקשר

↑ **WHEN WAS THE LAST TIME YOU
SCREAMED (NOW)**
2017

Mixed media on canvas
טכניקה מעורבת על בד
117x106

→ **THIS CAN GO EITHER WAY (2)**
2016
(detail)

Oil on canvas
שמן על בד
100x100
(פרט)

<14>

A DAY IN THE YELLOW SEA
2017

Oil and acrylic on canvas
שמון ואקריליק על בד
125x175

<16>

4/4
2017

Mixed media on canvas
טכניקה מעורבת על בד
90x122

<17>

PANORAMIC EMOTIONS
2017

Oil and acrylic on canvas
שמן ואקריליק על בד
85x242

FADE/DON'T
2017

Mixed media on canvas
טכניקה מעורבת על בד
100x77

<20>

SOMETIME FACES
2017

Mixed media on Canvas
טכניקה מעורבת על בד
50x40

<21>

↑ **I AM BORING AND SO ARE YOU**
2016

Oil and acrylic on canvas
שמן ואקריליק על בד
92x76

→ **THESE LOVE SONGS DON'T WORK**
2016

Oil and acrylic on canvas
שמן ואקריליק על בד
177x138

